

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Cb/29/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317211823
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4317211823.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Tomáš Kušník, proti žalovanému v 1/ rade: C. T.E., N.. XX. XX. XXXX, A. N. C. XX, žalovanej v 2/ rade: R. T., N.. XX.XX.XXXX, A. N. C. XXX, žalovaný v 1/ rade a žalovaná v 2/ rade zastúpení: JUDr. Jana Ondrášiková, AK so sídlom Levice, Bernolákova 12, IČO: 51738597, žalovanému v 3/ rade: FARMA Ekovotrans, s. r. o. so sídlom Nový Tekov 56, IČO: 46 530 797, žalovanému v 4/ rade: Defor s. r. o., so sídlom Bratislava - Mestská časť Staré Mesto, Obchodná 39, IČO: 46 823 085, o zaplatenie 5.000,00 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

III. Žalovanému v 3. rade a žalovanému v 4. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou, ktorú doručil Okresnému súdu Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) dňa 26 .06. 2017 prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu, domáha uloženia žalovaným spoločne a nerozdielne povinnosť plnenia vyčísleného v sume 5.000,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 5.000,00 eur od 27.11.2015 do zaplatenia, ako aj si uplatnil nárok na náhradu trov konania. V žalobe uplatnený nárok odvodzoval zo zmluvy o úvere zo dňa 04.04.2012 spolu s dodatkami, ako aj prístupieniami k záväzku.

2. O žalobe rozhodol okresný súd na pojednávaní konanom dňa 12.07.2019, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dokladmi: čl. 1 - 4 žaloba, čl. 5 - 10 Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0946/2016/CE zo dňa 21.10.2016, čl. 12 príloha č. 1 k Zmluve o PP, čl. 13 list žalobcu zo dňa 28.11.2016, čl. 13 p. v. výzva žalobcu k úhrade zo dňa 28.11.2016, čl. 14 oznámenie o postúpení pohľadávky z 7.11.2016, čl. 15 list žalobcu zo dňa 28.11.2016, čl. 15 p. v. výzva žalobcu k úhrade zo dňa 28.11.2016, čl. 16 oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 7.11.2016, čl. 17 list žalobcu zo dňa 28.11.2016, čl. 17 p. v. výzva žalobcu k úhrade zo dňa 28.11.2016, čl. 18 oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2016, čl. 19 list žalobcu zo dňa 28.11.2016, čl. 19 p. v. výzva žalobcu k úhrade zo dňa 28.11.2016, čl. 20 oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2016, čl.

21 - 22 podací hárok č. EPH 008380832, čl. 23 výpis zo živnostenského registra žalovaný v 1. rade, čl. 24 výpis z OR žalovaný v 3. rade, čl. 26 - 27 výpis z OR pôvodný žalovaný v 4. rade, čl. 28 Zmluva o úvere zo dňa 04.04.2012, čl. 30 - 31 Dodatok k Zmluve o úvere zo dňa 03.04.2014, čl. 32 - 33 Dodatok k Zmluve o úvere zo dňa 16.05.2014, čl. 34 - 35 Dohoda o pristúpení k záväzku zo dňa 4.4.2012, čl. 36 - 37 Dohoda o pristúpení k záväzku zo dňa 4.4.2012, čl. 38 - 39 Dohoda o pristúpení k záväzku zo dňa 16.05.2014, čl. 40 - 52 VOP, čl. 53 - 58 obchodné podmienky SLSP, a. s. čl. 59 odstúpenie od zmluvy zo dňa 26.11.2015, čl. 60 výzva - nepovolený debet zo dňa 12.09.2016, čl. 61 p. v. doručka adresovaná žalovanej v 2. rade, čl. 62 výzva - nepovolený debet zo dňa 12.09.2016, čl. 63 p. v. nedoručená zásielka žalovanému v 3. rade, čl. 64 výzva - nepovolený debet zo dňa 12.09.2016, čl. 65 p. v. nedoručená zásielka pôvodne žalovanému v 4. rade, čl. 66 výzva - nepovolený debet zo dňa 12.09.2016, čl. 67 výzva - nepovolený debet zo dňa 12.09.2016, čl. 68 pokus o zmier zo dňa 07.03.2017, čl. 69 - 71 pokus o zmier zo dňa 07.03.2017 a 06.03.2017, čl. 84 vyjadrenie žalobcu na výzvu súdu zo dňa 09.08.2017, čl. 103 - 104 vyjadrenie žalovanej v 2. rade zo dňa 23.01.2018, čl. 150 - 155 vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej v 2. rade, čl. 156 výzva nepovolený debet z 12.09.2016, čl. 157 kópia doručky, čl. 158 výzva nepovolený debet z 12.09.2016, čl. 159 - 160 kópia nedoručenej zásielky žalovaný v 3. rade, čl. 161 výzva nepovolený debet z 12.09.2016, čl. 162 - 163 kópia nedoručenej zásielky pôvodný žalovaný v 4. rade, čl. 164 oznámenie o odstúpení od zmluvy z 26.11.2015, čl. 165 list žalobcu z 28.11.2016, čl. 166 výzva k úhrade z 28.11.2016, čl. 1674 oznámenie o postúpení pohľadávky z 07.11.2016, čl. 169 list žalobcu z 28.11.2016, čl. 171 podací hárok č. EPH 008300832, čl. 209 odpoveď na výzvu súdu - SLPS, a. s. z 03.05.2019, čl. 214 odpoveď na výzvu súdu SLSP, a. s. z 29.05.2019, čl. 215 - 223, vyjadrenie žalobcu zo dňa 03.06.2019, čl. 224 - 264 VOP, čl. 265 - 268 listinné doklady - výzva a opätovne výzva - nepovolený debet, listinné doklady predložené na pojednávaní - rozhodnutia súdov SR.

3.1. Z uvedených listinných dokladov, obsahu žaloby, výpovede žalovaného v 1/ rade, ako aj obsahu celého spisového materiálu, okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Žalovaný v 1/ rade, v tom čase podnikajúci pod obchodným menom C. T. EKOVOTRANS, IČO: 34278681 (podnikateľskú činnosť ukončil k 23.02.2018), uzatvoril dňa 04. 04. 2012 spolu so Slovenskou sporiteľňou a. s. so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“ alebo „pôvodný veriteľ“) zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému v 1/ rade poskytnutý úver v sume 50.000,00 eur s výškou úrokovej sadzby 1,90%, ktorá bola premenná, úrokom z omeškania vo výške 10%, spracovateľským poplatkom v zmysle sadzobníka, konečnou splatnosťou úveru do 03.04.2013, splatnosťou úrokov mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca (zmluva o úvere v spise na č. I. 28,29). Žalovaný v 1/ rade spolu s právnym predchodcom žalobcu uzatvorili dňa 03.04.2014 dodatok k zmluve o úvere, predmetom ktorého bola zmena konečnej splatnosti úveru na 15.05.2014 (ďalej len „dodatok č. 1“) - v spise na č. I. 30,31. Následne dňa 16.05.2014 bol medzi žalovaným v 1/ rade a pôvodným veriteľom uzatvorený dodatok (ďalej len „dodatok č. 2“), ktorým došlo k revolšovaniu Kontokorentného úveru a to v deň, keď banka umožní dlžníkovi po splnení odkladacích podmienok využívať Kontokorentný úver za podmienok dohodnutých v dodatku č. 2 (č. I. 32,33 spisu). Konečná splatnosť úveru bola v dodatku č. 2 uvedená dňom 03.04.2015. Dňa 04.04.2012 ako pristupujúci dlžníci pristúpili k záväzku žalovaná v 2/ rade, žalovaný v 3/ rade. K záväzku žalovaného v 1/ rade pristúpil aj žalovaný v 4/ rade, dňa 16.05.2014 a to rovnako dohodou o pristúpení k záväzku (č. I. 34 -39, žalovaný v 4/ rade pod pôvodným obchodným menom - EKO TEKOV, s. r. o.). Žalovaní porušili svoje zmluvné povinnosti, preto pôvodný veriteľ listom zo dňa 26.11.2015 adresovaným len žalovanému v 1/ rade, od zmluvy odstúpil (č. I. 59). Z uvedeného dokladu vyplýva, že výška pohľadávky banky z účtu ku dňu vyhotovenia predmetného odstúpenia od zmluvy predstavovala 65.299,30 eura. Ostatní žalovaní boli vyzvaní na plnenie výzvami zo dňa 12.09.2016 - nepovolený debet, ktoré prevzala len žalovaná v 2/ rade, zásielky adresované žalovanému v 3/ a 4/ rade sa vrátili nedoručené. (č. I. 60-67). Následne bola pohľadávka pôvodným veriteľom postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávky č. 0946/2016/ CE zo dňa 21.10.2016 (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávky“) - v spise na č. I. 5-10. Z prílohy č. 1 k tejto zmluve vyplýva, že bola postupovaná pohľadávka identifikovaná č. účtu 5080798659 s názvom - C. T. EKOVOTRANS, IČO: 34278681, pričom bol postúpený zostatok pohľadávky v sume 67.777,86 eura (č. I. 12), z toho istina v sume 54.573,76 eura, čo je aj istina po splatnosti, riadne úroky v sume 0,00 eur, úrok z omeškania v sume 10.701,92 eura a zákonné úroky z omeškania v sume 2.478,56 eura (úroky celkom v sume 13.180,48 eura). Na výzvu súdu žalobca uviedol, že v zmysle svojho dispozičného oprávnenia si uplatnil len časť postúpenej istiny v sume 5.000,00 eur, pričom zvyšnú sumu postúpenej pohľadávky si žalobca neuplatnil v žiadnom inom konaní. Podľa vyjadrenia žalobcu, žalovaní neplnili ani postupníkovi - žalobcovi. Keďže právny predchodca žalobcu v zmysle dohodnutých zmluvných

podmienok plnil svoju povinnosť, teda poskytol úver v dohodnutej výške, pričom žalovaní nedodržiavali zmluvné podmienky, žalobca sa podanou žalobou domáha plnenia tak, ako je uvedené v prvom odseku tohto rozsudku.

3.2. Žalovaná v 2/ rade vo svojom vyjadrení zo dňa 23.01.2018 okrem iného poukázala na tú skutočnosť, že ona dodatok č. 2 k úverovej zmluve s bankou neuzavrela, nebolo jej doručené ani odstúpenie od zmluvy, poukázala na neplatnosť jej pristúpenia k dlhu zo dňa 04.04.2012, vyslovila, že úver bol splatený, čo má za následok zánik záväzku voči žalovanej v 2/ rade, vzniesla námietku premlčania dlhu voči svojej osobe, ako aj namietala platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Žiadala o predbežné posúdenie platnosti právnych úkonov na ktorom určení je daný jej naliehavý právny záujem. Celé vyjadrenie v spise na č. l. 103,104 spisu.

3.3. Žalobca zaslal k vyjadreniu žalovanej v 2/ rade svoje vyjadrenie dňa 25.03.2019, kde poukázal na to, že dohodu o pristúpení k pohľadávke žalovaná v 2/ rade nepoprela a preto je potrebné túto skutočnosť považovať za nespornú. Pôvodný veriteľ je oprávnený požadovať splnenie pohľadávky od ktoréhokoľvek z dlžníkov. Čo sa týka námietky premlčania je potrebné plynutie lehoty rátať s prihliadnutím na list právneho predchodcu žalobcu, ktorým vyzval žalovaného (žalobca neuvádza či žalovaného v 1,2,3 alebo 4 rade) k úhrade dlžnej sumy do 15 dní od doručenia výzvy. Vyjadrenie v spise na č. l. 152,155.

3.4. Žalobca sa na pojednávaní konanom dňa 26.04.2019 vyjadril, že postúpenie bankovej pohľadávky považuje za platné, pričom odkázal na listinné doklady doložené do konania. (č. l. 204). Ďalej poukázal na listinný doklad - odstúpenie od zmluvy - zo dňa 26.11.2015, ktorý bol takmer rok pred samotným postúpením pohľadávky. Z obsahu tejto listiny je podľa žalobcu zrejماً dlžná suma a rovnako je zrejماً aj výzva na zaplatenie tejto dlžnej sumy. Ďalej poukázal na bod 10.3 Obchodných podmienok, v zmysle ktorých sa považuje zásielka za doručení tretí deň po odoslaní. Žalobca podotkol, že žalovaní 1., 3. a 4. sú podnikatelia, alebo v čase uzatvorenia zmluvy boli podnikatelia, takže vo vzťahu k nim toto ustanovenie Obchodných podmienok nemôže byť vyhlásené ako neprijateľná podmienka. Fikciu doručenia vzťahuje na doručenie odstúpenia od zmluvy zo dňa 26.11.2015 (čl. 164), ktoré bolo adresované žalovanému v 1. rade. Keďže do konania nebol predložený listinný doklad preukazujúci doručenie alebo aspoň odoslanie daného odstúpenia, navrhol vykonať dokazovanie dotazom na pôvodného veriteľa SLSP za účelom preukázania samotného doručenia, resp. odoslania tohto dokladu žalovanému v 1. rade.

3.5. Žalovaný v 1/ rade na pojednávaní konanom dňa 26.04.2019 uviedol, že so žalobou nesúhlasí, nedostal od pôvodného veriteľa žiadane odstúpenie od zmluvy, nedostal ani žiadnu výzvu pred tým, ako pôvodný veriteľ predal (odstúpil) pohľadávku žalobcovi. Pôvodný veriteľ mal podľa žalovaného v 1/ rade porušiť § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď bez súhlasu klienta mohla banka pohľadávku postúpiť inej osobe až po uplynutí 90 dní omeškania so zaplatením úveru, čo nebolo dodržané. Žalovaný v 1/ rade má zato, že zmluva o postúpení pohľadávky nie je platná preto žalobca nemôže byť v tomto konaní žalobcom, nemá na podanie žaloby tzv. aktívnu legitímáciu. Z uvedených dôvodov žiada žalobu zamietnuť.

3.6. Právna zástupkyňa žalovanej v 2/ rade sa pridŕžavala písomného vyjadrenia, ďalej uviedla, že vo vzťahu k žalovanej v 2. rade a pôvodnému veriteľovi existuje viacero právnych problémov s poukazom na uzavretie dohody o pristúpení k záväzku, ktoré uzavrela dňa 04.04.2012, ešte zo SLSP a. s. ako pôvodným veriteľom dlžníkov. Poukázala na skutočnosť, že vo vyjadrení rozporovali platnosť samotnej dohody a nie je pravdou, že by dohodu uzavretú dňa 04.04.2012 nepopreli. Žalovaná v 2/ rade tvrdila, že uvedená dohoda je neplatným právnym úkonom, nakoľko obchádza § 533 OZ; bola totiž uzavretá ako odkladacia podmienka pre poskytnutie úveru dlžníkovi, resp. žalovanému v 1. rade. Nakoľko zo samotnej úverovej zmluvy vyplýva, že k poskytnutiu úveru vo výške 50.000,00 Eur mohlo dôjsť len s plnením odkladacej podmienky a to k pristúpeniu dlhu, logickým výkladom § 533 OZ treba dospieť k záveru, že tretia osoba môže pristúpiť len k existujúcemu dlhu a nie k dlhu budúcemu. Tiež aj samotná klauzula vyjadrená v článku 21 Dohody nie je dojednaná zrozumiteľne, lebo 04.04.2012 žalovaný v 1. rade uzavrel jedinú zmluvu o úvere a neuzavrel žiadne ďalšie dodatky, a preto je aj záväzok čl. 1 vyjadrený špekulatívne a nezrozumiteľne v tom zmysle, že k Zmluve o úvere žalovaná pristupuje a to aj v znení neskorších dodatkov v uvedenej zmluve. Pokiaľ by súd bol iného názoru a vyvodil by záver, že dohoda o pristúpení je napriek uvedeným argumentom platná, žalovaná v 2. rade by bez ďalšieho, teda bez uzavretia ďalších dodatkov k prvej zmluve, nemohla byť spoludlžníkom zodpovedným za záväzky

žalovaného v 1. rade, nakoľko do budúca by sa teda zásadným spôsobom menili podmienky zmluvy č. 28663703. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný veriteľ so žalovaným v 1. rade uzavrel aj ďalšie dodatky k pôvodnému záväzku a to dodatok z 03.04.2014, kde bola dojednaná konečná splatnosť úveru dňa 15.05.2014. Ďalej uzavrel dodatok o revolvovaní úveru 16.05.2014, kde bola lehota končenej splatnosti úveru dohodnutá dňa 03.04.2015. Žalovaná v 2. rade neuzatvorila ani jeden z uvedených právnych úkonov, a pokiaľ by bola dohoda o pristúpení k záväzku platným úkonom, zaviazala sa dlh splatiť do 03.04.2013. S poukazom na dátum podania žaloby 26.06.2017 je potom žalovaná suma s príslušenstvom voči žalovanej v 2. rade aj premlčaná, nakoľko žaloba mala byť podaná voči nej do 03.04.2017 v rámci plynutia 4 ročnej premlčacej lehoty. Ďalej poukázala na zmluvu o postúpení pohľadávky žalovaného v 1. rade, z ktorej nevyplýva, že bola pohľadávka postúpená aj vo vzťahu k žalovaným 2., 3. a 4. rade, a preto z tejto zmluvy uvedení nie sú zaviazaní. Ďalej poukázala najmä na rozsudok KS TT 23Co/525/2015, ktorý sa zaoberá podmienkou uvedenou v § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. a v tom zmysle, že banka mohla pohľadávku postúpiť bez súhlasu klientov banky len pokiaľ klient bol preukázateľne vyzvaný na splnenie dlhu a pokiaľ uplynula lehota 90 dní po výzve na úhradu dlhu. V danom prípade žalovaná v 2. rade výzvu na úhradu dlhu síce dostala a to dňa 12.09.2016, ale banka nepočkala na splnenie lehoty 90 dní a postúpila pohľadávku žalovaného už 21.10.2016 ako to vyplýva z pripojenej zmluvy o postúpení pohľadávok. Preto zmluva o postúpení pohľadávok nie je platná, lebo obchádza zákon a nemožno z nej nároky v súdnom konaní priznať a žalobca nemá vecnú aktívnu legitimitáciu na podanie žaloby.

3.7. Z listinného dokladu zaslaného pôvodným veriteľom dňa 03.06.2019 - č. I. 214 má súd preukázané, že pôvodný veriteľ nedisponuje požadovaným dokladom o doručení odstúpenia od zmluvy, ani žiadnou inou doručenkou k predmetnému listu. Taktiež nedisponuje podacím hárkom ani žiadnym iným listinným dokladom preukazujúcim či už zaslanie, alebo doručenie odstúpenia od zmluvy žalovanému v 1/ rade (pretože len žalovaný v 1/ rade bol adresátom uvedenej listiny).

3.8. Podaním zo dňa 03.06.2019 žalobca poukázal na splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách čo malo byť podľa žalobcu preukázané jednak prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, ako aj predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu, teda je preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní s plnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Vyjadrenie žalobcu s prílohami na č. I. 217-268.

3.9. Na pojednávaní konanom dňa 12.07.2019 sa žalobca pridržal svojich vyjadrení. Právna zástupkyňa žalovaného v 1/ rade a žalovanej v 2/ rade nad rámec písomných vyjadrení uviedla, že pokiaľ ide o žalovaného v 1. rade s poukazom na vyjadrenie žalobcu, namietala obsah podania žalobcu. Tvrdila, že ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 o bankách je kogentným ustanovením, od ktorého nie je možné sa odchyliť. Súd pre prípad postúpenia pohľadávky sa musí vysporiadať aj s § 525 ods. 1 OZ, ktorý hovorí o tom, že zakazuje postupovať také pohľadávky, ktorými by sa zmenil obsah pohľadávky v dôsledku zmeny veriteľa a pohľadávky bánk, ktoré sa postupujú na nebankový subjekt, sú takými pohľadávkami, nakoľko banka v zmysle zákona o bankách má uložené špecifické povinnosti vyplývajúce z § 27 a nasl. ako aj z § 89 a nasl. uvedeného zákona. Poukázala na rozhodnutie KS ZA sp. zn. 7 Co 715/2015. Ďalej uviedla, že žalobca nielen že nepreukázal postup, ktorý ukladá § 92 ods. 8, a nepreukázal ani odstúpenie od zmluvy, na ktoré poukazuje a to najmä jeho doručenie do sféry žalovaného v 1. rade ako ani odoslanie tohto dokumentu. Doručil súdu výzvu zo dňa 09.07.2014, kde odkazuje na uzavretie zmluvy zo dňa 13.05.2014, pričom žalovaný v 1. rade uvádza, že takáto zmluva ani dodatok medzi stranami uzavreté neboli. Rovnako uvedená výzva sa nedostala do rúk žalovaného v 1. rade a uvedenú listinu videl prvý krát. Ďalej uviedla, že k úverovej zmluve boli uzavreté 2 dodatky a to dňa 03.04.2014 ako aj dňa 16.05.2014. Naďalej žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade namietali aktívnu legitimitáciu žalobcu ako vecnú, hmotno-právnu legitimitáciu podávať v takejto veci žalobu. Sporiteľni nič nebránilo, aby si pohľadávky vyplývajúce zo zmluvných vzťahov uplatňovala sama, prípadne nič jej nebránilo dodržať ust. § 92 ods. 8. Právna zástupkyňa poukázala aj na tú skutočnosť, že obchodné podmienky, ktoré boli doručené spolu s predvolaním sú iné, ako obchodné podmienky, ktoré boli doručované spolu so žalobou. Tiež neboli účastníkmi na strane žalovaných podpísané, preto aj v tomto smere nebol právny úkon spojený s úverovým vzťahom urobený perfektne. Na podporu svojich tvrdení právna zástupkyňa predložila aj rozhodnutia krajských súdov SR. Žalobu žiadala zamietnuť v celom rozsahu s priznaním nároku na náhradu trov konania žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade.

4. V konaní je nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1/ rade došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere, spolu s dodatkom č. 1 zo dňa 03.04.2014 a č.2 zo dňa 16.05.2014. Dňom uzatvorenie zmluvy o úvere žalovaná v 2/ rade a žalovaný v 3/ rade podpísali dohodu o prístúpení k záväzku. Žalovaný v 4/ rade takúto dohodu podpísal dňa 16.05.2014. V konaní je nesporná aj tá skutočnosť, že v danom prípade je nárok žalobcu odvodený z bankovej pohľadávky s tým, že žalobný nárok si uplatnil už postupník.

5. Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

6. Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

7. Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

8. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

9. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov a v znení účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá po a) prijíma vklady a po b) poskytuje úvery, a ktorá má na výkon činnosti podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

10. Podľa § 2 ods. 3 zákona o bankách, bankové povolenie je povolenie na založenie banky alebo na zriadenie pobočky zahraničnej banky a na vykonávanie bankových činností touto bankou alebo pobočkou zahraničnej banky v rozsahu vymedzenom v tomto povolení a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi.

11. Podľa § 3 ods. 2 zákona o bankách bez bankového povolenie nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

12. Podľa § 6 ods. 1 zákona o bankách činnosť bánk a pobočiek zahraničných bánk podlieha bankovému dohľadu vykonávanému Národnou bankou Slovenska v rozsahu ustanovenom týmto zákonom podlieha bankovému dohľadu aj činnosť iných osôb a subjektov súvisiaca s činnosťou alebo riadením bánk alebo pobočiek zahraničných bánk. Bankový dohľad sa vykonáva v rozsahu ustanovenom týmto zákonom nad jednotlivými bankami, pobočkami zahraničných bánk alebo inými subjektmi a tiež nad konsolidovanými celkami, ktorých súčasťou sú aj banky, a nad finančnými konglomerátmi podľa § 49 c.

13. Podľa § 6 ods. 8 zákona o bankách veta prvá, za výkon bankového dohľadu zodpovedá Národná banka Slovenska.

14. Podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách veta prvá, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska.

15. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí,

ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Okresný súd v prvom rade riešil základnú otázku a síce či je žalobca aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby to znamená, či zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k účinnému postúpeniu pohľadávky, resp. či bola pohľadávka vôbec postúpená voči všetkým žalovaným. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zákon o bankách nad rámec pravidiel cesií upravených v OZ sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Postúpenie pohľadávky je síce bežným právnym úkonom, všeobecne môže byť predmetom zmluvy o postúpenie pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná ako peňažná pohľadávka, môže byť ňou pohľadávky splatná, nesplatná alebo aj budúca, ale musí to byť pohľadávka určitá a existujúca. Pokiaľ sa však týka cesia bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný právny predpis (lex specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie tak, že bankovú pohľadávku je možné postúpiť iba v tej časti, ktorá je po splatnosti a iba po písomnej výzve na splnenie, pričom výzva musí byť zo strany banky a omeškanie trvá viac ako 90 dní.

17. Pohľadávka pôvodného veriteľa bola postúpená dňa 21.10.2016, teda po tom, ako pôvodný veriteľ mal odstúpiť od zmluvy, na ktoré žalobca v konaní poukazoval. V súlade s citovanou úpravou zákona o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky musia byť splnené dve podmienky. Prvou z nich je písomná výzva banky vo vzťahu k riadne nesplácanej úverovej pohľadávke, aby ju dlžník splnil a druhou je nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky, pričom sa jedná o splatnú pohľadávku. Žalobca na jednej strane poukazuje na to, že doručenie písomnej výzvy banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky (viď podanie zo dňa 03.06.2019), na druhej strane uvádza, že dokladom, ktorým mal byť žalovaný v 1/ rade vyzvaný na plnenie je odstúpenie od zmluvy, oznámenie o zosplatení, resp. doklad, ktorý predložil do konania spolu s vyjadrením doručeným súdu dňa 03.06.2019 - č. I. 265, označený ako výzva zo dňa 09.07.2014. Čo sa týka splnenia podmienok v zmysle zákona o bankách, tú súd poukazuje jednak na zákonnú úpravu citovanú vyššie, ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7CdO/26/2017 zo dňa 28.03.2018, z ktorého vyplýva, že v prípade postúpenia bankovej pohľadávky, musí byť jednoznačne dodržaný postup uvedený v § 92 ods. 8 zák. o bankách, teda samotnému postúpeniu splatnej pohľadávky musí predchádzať písomná výzva k riadne nesplácanej pohľadávke s ktorou je dlžník v omeškaní viac ako 90 dní.

18. Podľa § 344 ObZ., od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

19. Žalobca predložil do konania doklady - výzva zo dňa 12.09.2016 označené ako nepovolený debet adresovaný žalovanej v 2/ rade, ktorá ho prevzala dňa 16.09.2016 -č. I. 61 p. v., žalovanému v 3 rade - zásielka mala byť vrátená pôvodnému veriteľovi späť (č. I. 63 p. v.). Dodatočne žalobca predložil aj druhú stranu obálky, z ktorej je zrejme, že bola pôvodnému veriteľovi vrátená dňa 05.10.2016 (č. I. 160). Rovnaká zásielka bola adresovaná aj žalovanému v 4/ rade ešte pod pôvodným obchodným menom - EKO Tekov, s. r. o, ktorá zásielka mala byť rovnako vrátená pôvodnému veriteľovi (č. I. 65 p. v.). Tiež z dodatočne predloženej kópie bolo zistené, že táto bola vrátená pôvodnému veriteľovi dňa 05.10.2016 (č. I. 163). Z listinných dokladov ale vyplýva, že takáto výzva nebola vôbec zaslaná žalovanému v 1/ rade, teda pôvodnému dlžníkovi. Žalobca opakovane vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade predložil len listinu označenú ako odstúpenie od zmluvy (č. I. 164), z obsahu ktorej je zrejme, že odstúpenie od zmluvy nebolo adresované ostatným zmluvným stranám, tento jednostranný právny úkon bol urobený výlučne vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade. V konaní bolo zároveň preukázané, že pôvodný veriteľ nedisponuje dokladom preukazujúcim odoslanie, resp. aj doručenie samotného odstúpenia od zmluvy žalovanému v 1/ rade. Keďže odstúpenie od zmluvy ako jednostranný právny úkon adresovaný druhému účastníkovi (účastníkom), je účinný až okamihom jeho doručenia druhej strane, pokiaľ malo byť v konaní preukázané, že v danom prípade žalobca od zmluvy odstúpil pred postúpením pohľadávky, tak ako to tvrdil žalobca, bolo potrebné v prvom rade preukázať, že uvedená listina sa dostala do sféry žalovaného v 1/ rade pred uvedeným postúpením, čo však v konaní preukázané nebolo. Z obsahu spisu je zrejme, že

žalovaný v 1/ rade si nepreberal zásielky, z ktorého dôvodu mu bola žaloba doručená dňa 09.02.2018 - spôsobom podľa ustanovenia § 116 ods. 2 CSP (č. l. 116). Následne bola žalovanému v 1/ rade doručená žaloba spolu s prílohami (okrem iného aj odstúpenie od zmluvy) dňa 05.03.2019 - doručka v spise na čl. 134, teda až týmto dňom je možné považovať účinné doručenie samotného odstúpenia od zmluvy, čo je ale po postúpení pohľadávky.

20. Z uvedeného je zrejmé, že k postúpeniu pohľadávky žalobcu došlo pred tým, ako pôvodný veriteľ mal odstúpiť od zmluvy, ktoré odstúpenie bolo zo strany pôvodného žalobcu adresované len vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade. S prihliadnutím na uvedené, sa súd preto prípadnou neplatnosťou odstúpenia od zmluvy nezaoberal, pretože bolo jednoznačne preukázané, že pohľadávka bola postúpená pred samotným odstúpením od zmluvy (vzhlľadom k dátumu doručenia odstúpenia od zmluvy) a teda aj zistenie prípadnej neplatnosti odstúpenia od zmluvy, by na prijatie záveru o aktívnej legitimácii žalobcu nemalo žiaden vplyv.

21. Čo sa týka skúmania podmienok preukazujúcich platné postúpenie bankovej pohľadávky, ako je uvedené vyššie bolo v zmysle citovaných ustanovení zákona o bankách potrebné preukázať existenciu splatnej pohľadávky a predchádzajúcu výzvu žalovaných. Takúto výzvu žalobca preukázal len vo vzťahu k žalovanej v 2/ rade, a žalovaným v 3/ a 4/ rade.

22. Žalobca až dodatočne predložil do konania doklad - výzva zo dňa 09.07.2014, z ktorého vyplýva, že žalovanému v 1/ rade malo byť zo strany pôvodného veriteľa oznámené, že ku dňu 30.06.2014 je v omeškaní so sumou 2.223,88 eura. Pôvodný veriteľ odkazuje na zmluvu zo dňa 13.05.2014 číslo úveru 28663703 (č. l. 265). Žalobca však nepredložil žiaden doklad preukazujúci aj skutočné doručenie tejto výzvy, resp. aspoň jej odoslanie žalovanému v 1/ rade (č. l. 265). Právna zástupkyňa žalovaného v 1/ rade na pojednávaní uviedla, že takáto zmluva ani dodatok uzatvorený neboli s tým, že takýto doklad mal byť žalovanému v 1/ rade prvý krát v priebehu konania spolu s vyjadrením žalobcu. Z uvedeného listinného dokladu je zrejmé, že odkazuje síce na zmluvu s pôvodným číslom úveru 28663703 (v ostatných dokladoch je uvedené už nové číslo úveru: 5080798659 a takto je identifikovaný úver aj v zmluve o postúpení pohľadávky), avšak v danom doklade je uvedený iný dátum uzatvorenia zmluvy, ktorý sa nezhoduje ani s dátumom uzatvorenia pôvodnej zmluvy, ako ani jej dodatkov. Odhliadnúc aj od uvedeného, keďže zmluva je identifikovaná správne, žalobca do konania ale nepredložil žiaden doklad preukazujúci aj doručenie daného listinného dokladu, pokiaľ sa má jednať o výzvu pred postúpením pohľadávky v zmysle zákona o bankách.

23. Na preukázanie splnenia podmienok v zmysle citovanej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách je však potrebné preukázať nielen existenciu výzvy, ale aj samotné doručenie takejto výzvy, pretože práve doručenie výzvy je z hľadiska posúdenia platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky mimoriadne dôležité, nakoľko až keď sa takáto výzva dostane do sféry dispozície dlžníka, a tento je napriek tomu v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní, až potom je pohľadávka banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilá na postúpenie. Dovtedy takáto pohľadávka nemôže byť postúpená. V súlade s citovanou zákonnou úpravou je písomná výzva a jej doručenie základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca v tomto konaní nepreukázal samotné doručenie výzvy zo dňa 09.07.2014 vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade.

24. Pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaným bolo zaslané oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2016 (čo bolo aj v konaní preukázané listinnými dokladmi a podacím hárkom preukazujúcim odoslanie danej listiny - č. l. 14,16,18,20 a 21), čo u neho zakladá jeho aktívnu legitimáciu, tak podľa názoru súdu s týmto tvrdením žalobcu nie je možné súhlasiť. Ako je uvedené vyššie, keďže zákon o bankách je špeciálnym predpisom k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky, je nevyhnutné, aby boli splnené podmienky stanovené práve týmto špeciálnym predpisom. Preto len samotné oznámenie o postúpení pohľadávky je nepostačujúce na prijatie záveru o aktívnej legitimácii a to z dôvodu, že touto listinou neboli splnené predpoklady na platné postúpenie pohľadávky, pretože v danom oznámení dlžník nebol informovaný o dlžnej sume, s ktorou je v omeškaní viac ako 90 dní a ktorú má zaplatiť v stanovenej lehote a zároveň sa jedná o doklad, ktorý bol odoslaný až po samotnom postúpení pohľadávky, pričom zákonná úprava stanovuje nevyhnutnosť danej výzvy pred postúpením pohľadávky. Zároveň pri tomto oznámení žalobca preukazuje len jeho odoslanie a nie aj samotné doručenie.

25. Súd sa nestotožňuje ani s tvrdením žalobcu, že výzvou v zmysle zákonnej úpravy má byť odstúpenie od zmluvy, ktorý bol takmer rok pred samotným postúpením pohľadávky, s tým, že podľa žalobcu je z neho zrejmá dlžná suma a rovnako je zrejmá aj výzva na zaplatenie tejto dlžnej sumy (č.l. 205). Ako vyplýva z už uvedeného, keďže tento doklad bol doručený žalovanému v 1/ rade tiež až po samotnom postúpení pohľadávky, nie je možné ani tento listinný doklad považovať za výzvu v zmysle zákona o bankách (viď odôvodnenie odseku č. 19).

26. Tak ako vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade ako aj vo vzťahu k žalovanej v 2/ rade a žalovaným v 3/ a 4/ rade žalobca poukazoval aj na listinné doklady - výzva k úhrade zo dňa 28.11.2016 (adresovaná zo strany žalobcu), ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2016 adresované od pôvodného veriteľa, obe listiny podľa podacieho háрку odoslané už žalobcom. Aj pri ostatných žalovaných uvedené listiny nie je možné považovať za výzvu v zmysle zákona o bankách, pretože sa jedná o listiny zaslané po samotnom postúpení pohľadávky (tak, ako je uvedené aj vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade). Oznámenie o postúpení pohľadávky je zo dňa 07.11.2016 a výzva urobená už žalobcom dňa 28.11.2016, pričom pohľadávka bola postúpená dňa 21.10.2016. Aj napriek skutočnosti, že pri uvedených listinách žalobca nepreukazuje aj ich skutočné doručenie, keďže boli zaslané žalovaným až po postúpení pohľadávky, nie je možné ich považovať za výzvy v zmysle zákona o bankách.

27. Ako je uvedené vyššie, z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky vyplýva, že pohľadávka bola postúpená výlučne vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade. S prihliadnutím na uvedené sa preto súd v konečnom dôsledku zaoberal otázkou platnosti postúpenia pohľadávky len vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade. Podľa názoru súdu sa však žalobca v danom prípade dostal do dôkaznej núdze a z dôvodu, že nevedel preukázať doručenie výzvy v zmysle zákona o bankách vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade, poukazoval na rôzne listiny, ktoré by takouto výzvou mali byť. Z vykonaného dokazovania však jednoznačne vyplynulo, že pôvodný veriteľ žiadnu výzvu v zmysle zákona o bankách žalovanému v 1/ rade nedoručil. Výzvy mali byť odoslané len žalovanej v 2/ rade a žalovaným v 3/ a 4/ rade (jedná sa o výzvy, Nepovolený debet z 12.09.2016), kde žalobca preukazuje aj ich doručenie. Keďže však pôvodný veriteľ nepostúpil pohľadávku žalobcovi aj vo vzťahu k žalovanej v 2/ rade a žalovanému v 3/ a 4/ rade, uvedené doklady neboli predmetom ich preskúmania vo vzťahu k platnému postúpeniu pohľadávky.

28. Žalobca na preukázanie svojej aktívnej legitímácie poukázal aj na skutočnosť, že ku dňu postúpenia pohľadávky boli žalovaní v omeškaní po dobu 933 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaných s plnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Tu žalobca poukázal na ustanovenie čl. 19.16. VOP podľa ktorých má klient výslovne súhlasiť s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce, alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Žalobca ďalej poukázal na odchýlnu úpravu medzi bankou a klientom od daného zákona, podľa ktorej si zmluvné strany dohodli otázku postúpenia odchýlne, čo vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok, ako neoddeliteľnej súčasťou úverovej zmluvy, podľa ktorej si zmluvné strany mali dohodnúť možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienenú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Žalobca predložil spolu s vyjadrením zo dňa 03.06.2019 aj kópiu VOP. Z čl. 19.16. je preukázaná možnosť postúpenia Bankou akúkoľvek pohľadávku a kedykoľvek, s čím klient vyslovil súhlas (č. l. 263). Tu súd ale poukazuje na tú skutočnosť (čo tvrdila aj právna zástupkyňa žalovanej v 2/ rade a žalovaného v 3/ rade), že dodatočne zaslané VOP sú odlišné od tých, ktoré boli predložené spolu so žalobou. Žalobca sa na pojednávaní k týmto namietaným skutočnostiam žiadnym spôsobom nevyjadril. Súd zistil, že obdobné ustanovenie sa nachádza aj v pôvodne predložených VOP pod bodom 18.14. (č. l. 52 p. v.). Pokiaľ však žalobca tvrdí, že VOP mali byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, bolo potrebné jednoznačne preukázať, ktoré VOP boli touto súčasťou. Ak žalobca predložil do konania ich dve rôzne znenia, (hoci obsahujúce aj podobný článok, čo sa týka odlišného dojednania podmienok pri postúpení bankovej pohľadávky), neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie neoddeliteľnosti ich súčasťou so zmluvou. Zároveň súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalobcom uvádzaný § 89 ods. 1 zákona o bankách, takúto možnosť v čase uzatvorenia zmluvy 04.04.2012 neupravoval, keď pojednával len o povinnosti banky požadovať preukázanie totožnosti klienta. Možnosť upraviť si vzájomné práva a povinnosti odlišne od zákona bola do zákona zakomponovaná až s účinnosťou od 10.06.2013. Preto ak si pôvodný veriteľ a žalovaný v

1/ rade mal zakomponovať túto možnosť už v čase vzniku zmluvného vzťahu s tým, že VOP mali byť neoddeliteľnou súčasťou daného zmluvného vzťahu (čo ale v konaní preukázané nebolo), bolo by takéto dojednanie neplatné pre rozpor so zákonom.

29. Žalobca zároveň tvrdil, že s prihladnutím na omeškania trvajúce viac ako jeden rok, by právny predchodca konal v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu nezasielal. Tu súd poukazuje na rozpor medzi predchádzajúcimi tvrdeniami žalobcu, ktorý poukazoval na rôzne listiny, ktoré mali byť podľa neho práve výzvou predstavujúcou splnenie zákonnej povinnosť v zmysle zákona o bankách a na druhej strane uvádza, že takúto výzvu ani nebolo potrebné zasielať, pretože v danom prípade sa jedná o omeškanie trvajúce viac ako jeden rok. K uvedenému súd uvádza, že takúto možnosť banka síce má, ale jedná sa o dlh, ktorý dlžník uhradil pred postúpením pohľadávky, pričom s jeho splatením bol v omeškaní viac ako jedným rokom. Povinnosť zaslať výzvu podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách tým však nie je vylúčená (tu súd poukazuje aj na rozhodnutie KS Žilina sp. zn. 9Co/147/2016).

30. Z obsahu žaloby zrejme, že žalobca žaluje žalovaných v 1/-4/ rade ako nerozlučných spoločníkov s tým, že takto uplatnený nárok odvádza od zmluvy uzatvorenej výlučne medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným v 1/ rade, ku ktorému záväzku postupne pristúpili žalovaná v 2/ rade a žalovaní v 3/ a 4/ rade. Ako je už uvedené aj vyššie, zo samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky, predovšetkým z prílohy č. 1 k tejto zmluve, je zrejme, že žalobcovi bola postúpená pohľadávka výlučne len vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade. Žalovaní v 2-4 rade sú síce nositeľmi povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere s prihladnutím na ich pristúpenie k záväzku, avšak túto povinnosť majú stále len vo vzťahu k pôvodnému veriteľovi, keďže pôvodný veriteľ nepostúpil žalobcovi pohľadávku aj vo vzťahu k žalovanej v 2/ rade a žalovaným v 3/ a 4/ rade.

31. Ako vyplýva z citovaného zákonného ustanovenia, okrem výzvy adresovanej klientovi je ďalším predpoklad, že predmetom spôsobilým na postúpenie bankovej pohľadávky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá je už splatná. Vyplýva to z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 zák. o bankách: „toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť (rozumej postúpenie pohľadávky) ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva“. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. V prípade, ak by tomu tak nebolo, znamenalo by to, že banka by mohla postúpiť akýkoľvek nesplácaný úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú a to na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska a ktorý nemá povolenie na vykonávanie bankových činností. Toto by však bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by to k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa klienti vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Súd v danom prípade nespochybňuje samotné právo banky postúpiť aj pohľadávku celého úverového vzťahu, ale k takémuto postúpeniu môže banka pristúpiť len v súlade so zákonom.

32. Keďže v konaní bolo preukázané, že pôvodný veriteľ si nesplnil svoju zákonnú povinnosť zaslania výzvy žalovanému v 1/ rade (pretože len voči nemu došlo k postúpeniu pohľadávky) súd v ďalšom už neskúmal, či postupovaná pohľadávka bola už aj splatná, pretože takéto dokazovanie sa pre absenciu výzvy vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade stalo nadbytočným. S prihladnutím na skutočnosť, že voči žalovanej v 2/ rade a žalovaným v 3/ a 4/ rade pohľadávka nebola postúpená vôbec, bolo rovnako nadbytočné zaoberať sa dodržaním zákonného postupu vo vzťahu k uvedeným žalovaným.

33. Čo sa týka splatnosti pohľadávky, tu súd len okrajovo poukazuje na rozporné vyjadrenia aj samotného žalobcu, ktorý na jednej strane tvrdí, že v danom prípade sa jedná o obchodnoprávny vzťah z ktorého dôvodu sa domáha fikcie doručovania v zmysle obchodných podmienok a na druhej strane odkazuje na ustanovenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 OZ, ktoré sa však uplatňujú výlučne pri spotrebiteľských vzťahoch (vyjadrenie žalobcu na č.l. 222,223). Žalobca zároveň poukazuje na to, že mimoriadna splatnosť bola vyhlásená podaním zo dňa 26.11.2015 (označené ako odstúpenie od zmluvy), ktoré však bolo doručené žalovanému v 1/ rade, až po samotnom postúpení pohľadávky - viď odôvodnenie 19. odseku.

34. Z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade, pretože len vo vzťahu k nemu bola pohľadávka postúpená, ako aj z dôvodu, že voči žalovanej v 2/ rade a žalovaným v 3/ a 4/ rade pohľadávka žalobcovi postúpená vôbec nebola, u žalobcu absentuje aktívna vecná legitímácia, pretože bolo preukázané, že žalobca vo vzťahu k všetkým žalovaným nie je nositeľom tých práv, od ktorých odvodzuje v žalobe uplatnený nárok. Nedostatok aktívnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

35. V ďalšom okresný súd už nepristúpil k preskúmvaniu dôvodnosti v žalobe uplatneného nároku, vo vzťahu k všetkým žalovaným subjektom, ako sa ani nezaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovanej v 2/ rade, pretože dokazovanie v tomto smere sa stalo nadbytočným s poukazom na nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu.

36. Keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí, okresný súd zároveň rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tomto konaní boli úspešní v plnom rozsahu žalovaní a preto im vznikol nárok na náhradu trov konania. Z obsahu spisu však vyplýva, že nárok na ich náhradu si uplatnili len žalovaný v 1/ rade a žalovaná v 2/ rade. Druhým výrokom súd preto priznal žalovaným 1. a 2. nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté tak, ako je to uvedené v druhom výroku tohto rozsudku.

37. Keďže bolo preukázané, že žalovaným 3. a 4. v tomto konaní žiadne trovy konania nevznikli, žalovaní 3. a 4. si nárok na ich náhradu ani neuplatnili, súd postupom a contrario podľa § 255 ods. 1 CSP im preto náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).